

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 66Ek/1169/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120362072
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Soňa Sura PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2021:6120362072.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Spoločenstvo JASAN 579-Košice, IČO: 31 298 893, so sídlom Slobody 235/9, 040 11 Košice-mestská časť Západ, v právnom zastúpení JUDr. Martin Saloka, so sídlom advokátskej kancelárie Zvonárska 8, 040 01 Košice - Staré Mesto, proti povinnej: O. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom L. XXX/XX, XXX XX W. - L., v právnom zastúpení JUDr. Slávka Kováčová, advokátka, so sídlom advokátskej kancelárie, Štúrova 20, 040 01 Košice, vedenej u súdnej exekútorky JUDr. Lenka Borovská, so sídlom Exekútorského úradu Kováčska 32, 040 01 Košice, v konaní č. 347Ex 407/20, o vymoženie sumy vo výške 169,41 EUR s prísl., rozhodujúc o sťažnosti povinnej proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 66Ek/1169/2020 zo dňa 4. novembra 2020, takto

rozhodol:

I. Súd sťažnosť povinnej proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 66Ek/1169/2020 zo dňa 4. novembra 2020 **z a m i e t a**.

II. Súd oprávnenému **p r i z n á v a** náhradu trov konania o návrhu povinnej na zastavenie exekúcie a o sťažnosti povinnej proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 66Ek/1669/2020 zo dňa 4. novembra 2020, pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia vo výške 20 EUR.

o d ô v o d n e n i e :

1. Na základe návrhu oprávneného, doručeného súdu dňa 19.08.2020 sa začalo proti povinnému exekučné konanie pre vymoženie pohľadávky priznanej na základe vykonateľného exekučného titulu, ktorým je Platobný rozkaz Okresného súdu Banská Bystrica, č.k. 23Up/713/2019-0 zo dňa 23.06.2020, (ďalej len „exekučný titul“), pričom exekučný titul nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 31.07.2020 voči žalovanému v II. rade.

2. Vykonaním exekúcie poveril tunajší súd Poverením sp. zn. 66Ek/1169/2020 dňa 27.08.2020 súdneho exekútora JUDr. Lenku Borovskú, so sídlom Exekútorského úradu Kováčska 32, 040 01 Košice, ktorú ju vedie pod č. 347Ex 407/20. Doručením poverenia súdnemu exekútorovi dňa 27.08.2020 sa začala exekúcia vykonávaná v neprospech povinnej.

3. Napadnutým uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 66Ek/1169/2020 zo dňa 04.11.2020, vydaným vyšším súdnym úradníkom, súd návrh povinnej na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol.

4. Vyšší súdny úradník svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že povinná nepreukázala súdu žiadne skutočnosti odôvodňujúce zastavenie exekúcie v zmysle § 61k ods. 1 Exekučného poriadku. K námietkam povinnej uvedeným v návrhu na zastavenie exekúcie, a to že povinná navrhuje zastaviť exekúciu z dôvodu, že upovedomenie o začatí exekúcie bolo vydané neoprávnene, pretože podľa povinnej v konaní pred Okresným súdom Banská Bystrica sp.zn. 23Up/713/2019, t.j. v konaní kde je povinný aj jej manžel, bol podaný odpor voči platobnému rozkazu zo strany manžela a malo dôjsť k

zrušeniu platobného rozkazu podaním odporu aj voči povinnej, keďže ide o konanie medzi manželmi teda o nerozlučné spoločenstvo, vyšší súdny úradník v predmetnom uznesení uviedol nasledovne: „S danou námietkou povinnej exekučný súd nesúhlasí, pretože v danom exekučnom konaní exekučný súd na základe exekučného titulu zo dňa 23.06.2020 považuje záväzok povinnej za solidárny záväzok, ktorý mala povinná povinnosť splniť voči oprávnenému spoločne a nerozdielne so žalovaným: 1/ Ing. Dušanom Ilavským, nar. 28.07.1970, trvale bytom Pažitná 244/54, 040 15 Košice - Poľov, (ďalej len „žalovaný: 1/“) tak, ako to vyplývalo z exekučného titulu zo dňa 23.06.2020, ktorý bol voči žalovanému: 1/ podľa § 11 ods.1 ZoUK zrušený, a následne konajúcim súdom vykonaný postup podľa § 14 ZoUK. Vo vzťahu k solidárnemu záväzku je potrebné uviesť, že pri solidárnych záväzkoch má veriteľ samostatnú pohľadávku voči každému spoludlžníkovi a môže vymáhať splnenie záväzku v celom rozsahu alebo jeho časť voči jednému, alebo niekoľkým alebo proti všetkým spoludlžníkom, a to súčasne alebo postupne. Splnenie záväzku však jedným z dlžníkov spôsobuje voči veriteľovi zánik záväzkov ostatných spoludlžníkov. Rovnaké účinky ako poskytnutie plnenia veriteľovi má i zánik záväzku spôsobom, ktorý splnenie nahrádza, t. j. započítanie a uloženie do úradnej úschovy (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 20. 7. 2010, sp. zn. 3 Obo 63/2009)“. Zároveň mal vyšší súdny úradník za preukázané, že tak ako to vyplýva z exekučného titulu, záväzok povinnej a žalovaného: 1/ vo výške 169,41 Eur s príslušenstvom, bol solidárnym záväzkom vyplývajúci zo samostatného spoločenstva účastníkov pôvodného konania, pretože povinná a žalovaný: 1/ boli na jeho plnenie zaviazaní spoločne a nerozdielne, a zároveň oprávnený ako veriteľ môže požadovať celé plnenie od ktoréhokolvek zo solidárne zaviazaných dlžníkov podľa §511 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka. Každý zo solidárne žalovaných dlžníkov koná sám za seba, voči každému z nich môže byť samostatne (i odlišne) rozhodnuté a jeho procesné úkony nezaväzujú ostatných žalovaných. K problematike samostatného procesného spoločenstva solidárnych spoludlžníkov podľa ust. § 76 CSP vyšší súdny úradník poukázal aj na obsah Uznesenia Najvyššieho súdu SR z 29. januára 2019, sp. zn. 5 Cdo 1/2018.

5. Proti takémuto uzneseniu vyššieho súdneho úradníka podala povinná v zákonom stanovenej lehote sťažnosť.

6. Povinná podanú sťažnosť odôvodnila v zásade zhodnými skutočnosťami, na aké poukázala v podanom návrhu na zastavenie exekúcie. Trvala na tom, že v jej prípade ide jednoznačne o nerozlučné spoločenstvo, keďže predmet konania je spoločný pre oboch účastníkov konania a keďže ide o spoločný predmet a v jednom prípade bol podaný odpor proti platobnému rozkazu, musí sa vzťahovať na celý predmet konania, pretože pokiaľ by exekútor stiahol z účtu pohľadávku, ktorú si uplatňuje voči povinnej oprávnený a pokiaľ by druhý účastník bol v samotnom spore úspešný, išlo by určite o neoprávnené obohatenie, keďže ide o tú istú pohľadávku a nerozlučné spoločenstvo a v podstate by už konanie voči druhému účastníkovi z pohľadu opraveného v tomto prípade nemalo význam, keďže by ich pohľadávka bola uspokojená. Povinná ďalej v podanej sťažnosti uvádza, že: „Na základe vyššie uvedených dôvodov som mala za to, že odpor proti platobnému rozkazu, ktorý podal môj manžel ako žalovaný v 1.rade je podaný aj v mojom mene a keďže ide o spoločnú vec, tak platobný rozkaz bude zrušený a konanie bude postúpené na Okresný súd Košice II. Poukázala som aj na skutočnosť, že návrh na vykonanie exekúcie bol podaný predčasne, keďže ja som mala za to, že konanie vedené na OS Banská Bystrica, pod č. 23Up/713/2019 riadne prebieha, keďže môj manžel, ktorý bol v konaní taktiež žalovaným podal proti platobnému rozkazu odpor, pričom som vychádzala z poučenia v uvedenom platobnom rozkaze, že ak čo len jeden zo žalovaných podá včas odpor s vecným odôvodnením, platobný rozkaz sa zrušuje vo vzťahu ku všetkým žalovaným. To by neplatilo iba v tom prípade, ak ide o samostatné spoločenstvo v zmysle §76 zákona č. 160/2015 Z.z. CSP.“ Povinná má preto za to, že v tomto konaní je doposiaľ predčasné vo veci rozhodnúť a pohľadávku exekvovať a preto je na mieste zastavenie exekúcie až do právoplatného vyriešenia sporu momentálne vedeného na Okresnom súde KE II. pod sp. zn. 20C/52/2020. Keďže povinná návrh na zastavenie exekúcie považuje za odôvodnený a majúci odkladný účinok, navrhuje, aby exekútor odblokoval jej účet v banke, s ktorými prostriedkami na účte jej zakázal nakladať až do výšky vykonateľnej pohľadávky aj príslušenstva na základe upovedomenia o spôsobe vykonania exekúcie zo dňa 08.09.2020, a taktiež navrhuje, aby sa zdržal vykonania zrážok zo mzdy a zrušil upovedomenie o spôsobe vykonania exekúcie zrážkami zo mzdy, ktoré vydal dňa 16.09.2020, a to až do rozhodnutia vo veci samej.

7. Na výzvu súdu sa oprávnený k podanej sťažnosti vyjadril prostredníctvom právneho zástupcu, a to podaním doručeným súdu dňa 12.01.2021. V predmetnom vyjadrení oprávnený uviedol, že: „To, že uplatnený nárok si oprávnený uplatnil voči povinnej a žalovanému v 1.rade spoločne a nerozdielne,

neznamená vznik nerozlučného spoločenstva, čo vo svojom uznesení potvrdil aj súd. Každému zo žalovaných teda v upomínacom konaní sp. zn. 23Up/713/2019 prislúchali jeho (resp. aj jeho) osobné námietky, ktoré súd posudzoval iba vo vzťahu k nemu samému. Právny základ záväzku každého z nich a prípadné námietky, resp. odpor proti Platobnému rozkazu, sa posudzujú voči každému z nich osobitne a nezávisle. Táto skutočnosť vyplýva aj z ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu SR (napr. 5 Cdo 1/2018, 4 Cdo 203/2005, 6 Cdo 544/2015 ai.), ktorá hovorí o tom, že žalovaní solidárni dlžníci sú zásadne samostatnými a nie nerozlučnými spoločníkmi v konaní. Samostatnosť procesného spoločenstva povinnej a žalovaného v 1. rade vyplýva aj z toho, že o založení procesného spoločenstva medzi žalovanými ako solidárnymi dlžníkmi rozhoduje iba vôľa oprávneného ako veriteľa. Keďže právny nárok oprávneného voči povinnej a žalovanému v 1. rade nezakladá medzi žalovanými nerozlučné spoločenstvo, podanie odporu žalovaným v 1. rade nemá právny význam pre procesné postavenie či práva a povinnosti povinnej v upomínanom konaní, v ktorom bol vydaný Platobný rozkaz, ktorý je exekučným titulom v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 347 EX407/20.“ Na základe vyššie uvedeného má oprávnený za to, že neexistuje žiadny relevantný právny dôvod na zastavenie exekúcie vedenej voči povinnej, a preto žiada súd, aby sťažnosť povinnej v celom rozsahu zamietol a potvrdil napadnuté uznesenie súdu o zamietnutí návrhu povinnej na zastavení exekúcie.

8. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

9. Podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietla sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

10. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

11. Podľa § 239 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. V zmysle ods. 2 uvedeného ustanovenia, sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

12. Podľa § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

13. Podľa § 45 ods. 1 Exekučného poriadku, exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

14. Podľa § 48 ods. 2, prvá veta Exekučného poriadku, exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nesplnil to, čo mu exekučný titul ukladá.

15. Podľa § 76 CSP, samostatné spoločenstvo je procesné spoločenstvo, v ktorom ide o samostatné práva a povinnosti a každý koná sám za seba. Súd rozhoduje o každom nároku a povinnosti samostatne.

16. Po preskúmaní veci sa súd stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka, ktoré považoval za dostatočné, jasné, zrozumiteľné a presvedčivé. Vyšší súdny úradník sa v dostatočnom rozsahu vysporiadal s tvrdeniami povinnej uvedenými v návrhu na zastavenie exekúcie. Súd preto dospel k záveru, že sťažnosť povinnej je potrebné ako nedôvodnú zamietnuť.

17. Napriek zneniu ustanovenia zákona citovaného v bode 9. odôvodnenia, sudca po preskúmaní exekučného spisu, k argumentom povinnej v podanej sťažnosti uvádza:

18. Právna otázka charakteru procesného spoločenstva medzi solidárne zaviazanými dlžníkmi bola riešená vo viacerých rozhodnutiach Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (napr. sp. zn. 6 Cdo 544/2015 z 26.10.2016, sp. zn. 4 Cdo 203/2005 a pod.) a možno ju považovať v jeho rozhodovacej praxi za ustálenú. Súd poukazuje najmä na uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 5Cdo/1/2018

zo dňa 29.1.2019, z ktorého vyplýva, že: „Pre posúdenie, či ide o samostatné alebo nerozlučné spoločenstvo je rozhodujúca povaha predmetu konania vyplývajúca z hmotného práva; tam, kde hmotné právo neumožňuje, aby predmet konania bol prejednaný a rozhodnutý samostatne voči každému spoločníkovi, ide o nerozlučné spoločenstvo. Ak platobný rozkaz nebolo možné doručiť do vlastných rúk jednému z viacerých solidárne zaviazaných dlžníkov (žalovaných) a ostatní žalovaní nepodali proti platobnému rozkazu odpor, ohľadom nich platobný rozkaz nadobudne účinky právoplatného rozsudku. O ich povinnosti zaplatiť žalobcovi žalovanú pohľadávku bolo právoplatne rozhodnuté a teda nemôže byť táto vec prejednávaná znova.“

19. V prejednávanej veci je nesporné, že platobný rozkaz Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 23Up/713/2019, zo dňa 23.06.2020, bol povinnej riadne doručený a že proti nemu nepodala odpor. Je potrebné opätovne zdôrazniť, že procesné spoločenstvo strán sporu v súdnom konaní (t.j. ako strany konajú pred súdom), nie je totožné s povahou predmetu konania vyplývajúcou z hmotného práva, t.j. ako uzatvorili zmluvu (solidárny záväzok). Civilný sporový poriadok rozlišuje procesné spoločenstvo strán sporu ako samostatné (§ 76 CSP), nerozlučné (§ 77 CSP) a nútené (§ 78 CSP). Pre samostatné procesné spoločenstvo, ktorým bolo aj spoločenstvo strán sporu v súdnom konaní, v ktorom bol vydaný sporný exekučný titul je charakteristické, že každý spoločník vystupuje voči druhej strane samostatne. Jeho práva a povinnosti sú nezávislé od práv a povinností ostatných spoločníkov. Pre posúdenie, či ide o samostatné alebo nerozlučné spoločenstvo je rozhodujúca povaha predmetu konania vyplývajúca z hmotného práva. Ak z hmotného práva sú žalovaní solidárni dlžníci, títo sú zásadne samostatnými a nie nerozlučnými spoločníkmi v konaní a je len na úvahe veriteľa, či bude celé plnenie alebo jeho časť žiadať len od niektorého z nich alebo od všetkých solidárnych dlžníkov. Pasívne vecne legitimovaný je tak ktorýkoľvek solidárny dlžník sám o sebe. Už z toho, že o založení procesného spoločenstva medzi solidárnymi dlžníkmi rozhoduje iba vôľa veriteľa, vyplýva záver o samostatnosti spoločníkov. Okrem toho, aj keby boli žalovaní všetci solidárni dlžníci, nemusí sa rozhodnutie súdu vzťahovať na všetkých, lebo každému z nich prislúchajú jeho (resp. aj jeho) osobné námietky, ktoré sú posudzované iba vo vzťahu k nemu samému. Každý zo solidárne žalovaných dlžníkov koná sám za seba a voči každému z nich môže byť samostatne (i odlišne) rozhodnuté. Jeho procesné úkony preto nezaväzujú aj ostatných žalovaných (ako je tomu aj v posudzovanom prípade). Naopak tam, kde hmotné právo neumožňuje, aby predmet konania bol prejednaný a rozhodnutý samostatne voči každému spoločníkovi, ide o nerozlučné spoločenstvo.

20. Skutočnosť, že odpor voči predmetnému platobnému rozkazu podal len jeden zo žalovaných mala za procesný následok pre manžela povinnej (ktorý odpor podal) zrušenie platobného rozkazu a vo vzťahu k povinnej nastala právoplatnosť a vykonateľnosť platobného rozkazu, nakoľko odpor nepodala. V prípade povinnej a jej manžela ako žalovaných v základnom konaní, v ktorom bol vydaný exekučný titul, sa totiž jedná o samostatné procesné spoločenstvo, v ktorom podanie odporu jedného zo žalovaných nespôsobuje zrušenie platobného rozkazu pre všetkých žalovaných. Jedná sa tak o inštitút pasívnej solidarity hmotného práva, ktorý posilňuje pozíciu veriteľa tak, že ten môže vymáhať splnenie povinnosti od ktoréhokoľvek dlžníka, a to v celom rozsahu, a teda až pri splatení celého tohto dlhu od ktoréhokoľvek dlžníka môže zaniknúť dlh pre všetkých dlžníkov. Inými slovami povedané, vyššie uvedená pasívna solidarita manželov v zmysle hmotného práva je v zmysle práva procesného následne posudzovaná ako samostatné procesné spoločenstvo, v ktorom robí úkony (podanie odporu) každý zo solidárne zaviazaných žalovaných sám za seba, a okrem seba samého takými úkonmi nezaväzuje nikoho iného.

21. Na margo vyššie uvedeného súd dáva ešte do pozornosti, že spoločná a nerozdielna viazanosť manželov sa týka teda spoločných záväzkov, ktoré vznikli manželom počas trvania manželstva. O takýto spoločný záväzok ide aj v prípade záväzku na zaplatenie, na ktorý boli spoločne a nerozdielne povinná a jej manžel zaviazaní práve exekučným titulom. V prípade takýchto záväzkov, ktoré spadajú pod rozsah bezpodielového spoluvlastníctva manželov vyplýva, že manželia sú spoločnými dlžníkmi a že táto solidarita založená priamo v zákone vedie ku všetkým dôsledkom pasívnej solidarity, z čoho možno práve vyvodiť právo veriteľa domáhať sa súdnou cestou splnenia záväzkov od ktoréhokoľvek z takto solidárne zaviazaných dlžníkov.

22. Z uvedeného vyplýva, že ak povinná nepodala proti platobnému rozkazu odpor, vo vzťahu k nej platobný rozkaz nadobudol účinky právoplatnosti a vykonateľnosti, súdne konanie vo vzťahu k nej bolo ukončené (t.j. nebola ďalej účastníkom konania). Preto na základe predmetného platobného rozkazu bolo možné voči povinnej začať exekučné konanie a viesť exekúciu. Súd tak nemohol prisvedčiť

správnosti tvrdení povinnej o tom, že podanie odporu zo strany jej manžela malo byť účinné aj vo vzťahu k nej. Naopak, je nutné konštatovať, že sama povinná svoje právo podať odpor nevyužila a platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť.

23. Teda, vychádzajúc zo skutočnosti, že povinná nepreukázala v návrhu na zastavenie exekúcie žiadnu skutočnosť, ktorá by bránila vymáhateľnosti exekučného titulu v zmysle § 61k ods. 1 písm. a), b), c), d) Exekučného poriadku, ani inú skutočnosť odôvodňujúcu zastavenie exekúcie, napadnuté rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka súd považoval za správne. Na základe uvedeného, súd sťažnosť podanú povinnou považoval za nedôvodnú a zamietol ju, pretože nezistil žiadny zákonný dôvod na zastavenie exekúcie.

24. V zmysle ust. § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

25. V zmysle § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

26. V zmysle § 199e vety prvej a druhej po bodkočiarku Exekučného poriadku ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene (§ 9 až 14 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov). Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby.

27. Keďže povinná iniciovala návrhom na zastavenie exekúcie exekučný spor s oprávneným, súd rozhodoval v súlade s § 199d a nasl. Exekučného poriadku aj o náhrade trov exekučného konania s tým súvisiacich.

28. Oprávnený si náhradu trov, ktoré mu vznikli v súvislosti s návrhom povinnej na zastavenie exekúcie uplatnil, avšak len za úkon - vyjadrenie k návrhu povinnej na zastavenie exekúcie, pričom za úkon - vyjadrenie k sťažnosti si oprávnený nárok na náhradu trov konania neuplatnil. Vychádzajúc z vyššie citovaných ustanovení Exekučného poriadku o trovách exekučného konania, je súd toho názoru, že nakoľko exekučné konanie je zásadne konaním návrhovým a ako také je ovládané dispozičnou zásadou, je výlučne v dispozícii oprávneného, aký nárok voči povinnej si v ňom uplatní a aký nie. Súd tak nie je oprávnený (z úradnej moci) rozhodovať o takom nároku oprávneného, ktorý nebol zo strany samotného oprávneného v exekučnom konaní uplatnený. Súd konštatuje, že oprávnený má nárok na náhradu trov právneho zastúpenia v súlade s § 10 ods. 1, § 13a ods. 2 písm. c), § 16 ods. 3, vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. v platnom znení, za úkon právnej služby, ktoré si uplatnil, a to za písomné vyjadrenie k návrhu povinnej na zastavenie exekúcie. Súd priznal oprávnenému trovy právneho zastúpenia vo výške 9,13 EUR (1 x 1/2 z výpočtového základu - z 169,41 EUR) za jeden úkon právnej služby, a to za vyjadrenie k návrhu na zastavenie exekúcie, spolu s režijným paušálom pre rok 2021, vo výške 10,87 EUR, čo je spolu suma 20 EUR.

29. Po právoplatnosti tohto uznesenia bude súd postupovať v súlade s § 199d Exekučného poriadku.

30. Vzhľadom na uvedené súd rozhodol tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).